

Wspomaganie rozwoju psychoruchowego i komunikacji interpersonalnej

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	(ogólnoakademicki/praktyczny)
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.
Koordinator przedmiotu	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.; dr Kamila Potocka-Pirosz o.jauer-niworo@uw.edu.pl ; k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Teresa Lewandowska-Kidoń t.lewandowska-kidon@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Teresa Lewandowska-Kidoń

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	II rok II stopnia, semestr IV	Liczba punktów ECTS	2.50

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)		
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)	30	1
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	30	1,5

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Przybliżenie problematyki zaburzeń w rozwoju psychomotorycznym i komunikacji interpersonalnej dzieci
C2	Przybliżenie metod terapii zaburzeń rozwoju psychomotorycznego i komunikacji interpersonalnej dzieci.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Zna podstawową terminologię w zakresie treści przedmiotu.
W2	Zna większość metod wspomagających wykorzystywanych w pracy terapeutycznej oraz logopedycznej.
W3	Uzasadnia potrzebę wykorzystywania metod wspomagających w terapii logopedycznej.
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	Potrafi rozpoznać większość zaburzeń rozwoju psychomotorycznego dzieci.
U2	Potrafi prawidłowo włączyć elementy metod wspomagających do terapii logopedycznej.
U3	Potrafi wskazać potrzebę wykorzystania metod wspomagających w terapii logopedycznej.
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

K1	Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności w zakresie treści przedmiotowych.
K2	Rozumie konieczność stałego poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności w zakresie treści przedmiotowych.
K3	Propaguje wiedzę na temat analizowanych metod i ich wykorzystania w pracy logopedycznej.

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Ćwiczenia	Rozwój psychomotoryczny dzieci i jego zaburzenia. Wybrane jednostki z klasyfikacji ICD-11, DC:0-5 r.	
Ćwiczenia	Rozwój psychomotoryczny dzieci i jego zaburzenia. Wybrane jednostki z klasyfikacji ICD-11, DC:0-5 r.	
Ćwiczenia	Podejście terapeutyczne w ramach tzw. metody krakowskiej.	
Ćwiczenia	System percepcyjno-motoryczny N. C. Kepharta.	
Ćwiczenia	Metoda integracji sensorycznej SI. Terapia ręki.	
Ćwiczenia	Metoda Felicie Affolter. Model ESDM. TUS – trening umiejętności społecznych.	
Ćwiczenia	Metoda Stymulowanych Seryjnych Powtórzeń Ćwiczeń (SSP) – Z. Szota. ABA – stosowana analiza zachowania.	
Ćwiczenia	Inne metody wykorzystujące ruch: pedagogika zabawy, edukacja przez ruch D. Dziamskiej, metoda obwodowo-stacyjna.	
Ćwiczenia	Metoda Dobrego Startu. Metoda komunikacji alternatywnej AAC.	
Ćwiczenia	Metody oparte o funkcje słuchowe: metoda A. Tomatisa, metoda Warnkego, Indywidualna Stymulacja Słuchu Johannesesa, SSP, Neuroflow.	
Ćwiczenia	Terapia oparta o sztukę: arteterapia. Terapia oparta o kontakt ze zwierzętami: animaloterapia.	
Ćwiczenia	Terapie oparte na nowoczesnych technologiach: EEG Biofeedback, elektrostymulacja jamy ustnej, mikropolaryzacja mózgu.	
Ćwiczenia	Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne. Metoda Ch. i M. Knillów.	
Ćwiczenia	Znaczenie wspomaganie dla rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym.	
Ćwiczenia	Uwarunkowania efektywnego oddziaływania terapeutycznego w pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego. Zjawisko przestymulowania i zacinienia diagnostycznego.	

6. LITERATURA
Obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> • Affolter F. (1999), Spostrzeganie, rzeczywistość, język, WSiP, Warszawa. • Bogdanowicz M. (1999), Metoda Dobrego Startu, WSiP, Warszawa.

- Bogdanowicz M., Kasica A. (2003), Ruch Rozwijający dla wszystkich. Efektywność metody Weroniki Sherborne, Harmonia, Gdańsk.
- Cieszyńska J., Korendo M. (2015), Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka. Od noworodka do 6. roku życia, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków.
- Kulisiewicz B. (2007), Witaj piesku. Dogoterapia we wspomaganiu rozwoju dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Impuls, Kraków.
- Kurkowski Z. M. (2001), Stymulacja audio-psycho-lingwistyczna – Metoda Tomatisa, "Audiofonologia", t. 19, s. 197-202.
- Przyrowski Z. (2020), Integracja sensoryczna, Empis, Warszawa.
- Rogers S., Dawson G., Vismara L. (2014), Metoda Wczesnego Startu dla dziecka z autyzmem (ESDM), Wyd. Uniwersytet Jagielloński, Kraków
- Skałbana B., Lewandowska-Kidoń T. (2015), Terapia pedagogiczna. Teoria, praktyka, refleksje, Wyd. WSP im. J. Korczaka w Warszawie, Warszawa.
- Wiśniewska M. (2020), Wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną, Impuls, Kraków.

Uzupelniająca

- Klasyfikacja diagnostyczna zaburzeń psychicznych i rozwojowych w okresie niemowlęctwa i wczesnego dzieciństwa DC: 0-3 R, Warszawa, Oficyna Wydawnicza Fundament s.c., 2022.
- Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnyska M. (1997), Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka, WSiP, Warszawa.
- Borkowska M. (2019), Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka. Podstawy neurofizjologiczne, Harmonia, Gdańsk.
- Cieszyńska J. (2011), Wczesna diagnoza i terapia zaburzeń autystycznych. Metoda Krakowska, Omega Stage System, Kraków.
- Cytowska B., Winczura, B. (2008), Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka, Impuls, Kraków.
- Eliot, L. (2003). Co tam się dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia, Media Rodzina, Poznań.
- Knill M, Ch (1997), Dotyk i komunikacja, CMPP, Warszawa.
- Knill M, Ch. (1997), Programy aktywności, CMPP, Warszawa.
- Maas V. (2005), Uczenie się przez zmysły. Wprowadzenie do integracji sensorycznej, WSiP, Warszawa.
- Nordoff P., Robbins C. (2008), Terapia muzyką w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Historia, metoda i praktyka, Impuls, Kraków.
- Sadowska L. (red.) (2004), Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, Wydawnictwo AWF, Wrocław.
- Sherborne W. (2005), Ruch rozwijający dla dzieci, PWN, Warszawa.
- Smyczek A., Komunikacja wspomagająca i alternatywna. O prawdziwym włączeniu dzieci niemówiących w zabawę i naukę w przedszkolu, „Bliżej przedszkola” 6.81, 2008, str. 36-40.
- Wiśniewska, M. (2020), Znaczenie procesów przetwarzania sensorycznego w rozwoju komunikacji dzieci z ASD, [W:] J. Kwasiborska-Dudek, D. Emiluta-Roza, Diagnoza i terapia logopedyczna małego dziecka z zaburzeniem ze spektrum autyzmu (ASD), Harmonia, Gdańsk.
- Wiśniewska, M. (2017), Metody wspomagania rozwoju, [W:] A. Mikler-Chwastek. Trudności w uczeniu się i zaburzenia zachowania występujące u małych dzieci, Difin, Warszawa

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów

(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
W2	Aktywny udział w zajęciach, przygotowanie referatu/prezentacji wybranego tematu.	60%
	Kontrola obecności	Dopuszczalne 2 nieobecności

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich